

Brefvet för dagen

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Huru Dagens Nyheter i Stockholm uppfattar handels betydelse och värdesätter dess utförelse, framgår af nedanstående artikel, införd i tidningen måndagen den 20 Dec. 1909.
Stockholm den 9 Januari 1910.

Medlem af Sveriges handelsresandeförening i Stockholm.

"Brefvet för dagen.

Till Statsminister A. Lindman.

Stockholm.

Ers excellens!

Det har sin vedermöda att vara statsminister, säkerligen inte minst därför att man tvingas assistera vid alla möjliga högtidligheter, antingen man nu passar i miljön eller inte. Folk har i den vägen de största pretentioner, särskildt nu för tiden: det har nästan blifvit så att hvar två eller tre äro församlade, skall excellensen Lindman vara midt ibland dem.

Hur var det inte t. ex. häromdagen? Stockholms högskola invigde en ny byggnad, och bara därför måste ni afbryta er riksvårdande verksamhet och höra på tal, som ingen människa begär att ni skulle sentera och röras bland individer hvilka voro er alldeles främmande. Jag får säga att jag den gången uppriktigt beklagade er, och om jag dristade ge en så framstående person ett råd, skulle jag hemställa att ni skaffade er utanför staten en Lambert-Meuller nr 2, hvilken kunde hjälpa er att officera, liksom Lambert-Meuller nr 1 biträder vid skrifvandet. Att möjligen hr Staaff sedan gör en anmärkning i andra kammaren betyder ju inte så mycket. I värsta fall kan ni för resten begära anslag till denne ställföreträdare och det går alltid igenom i den gemensamma voteringen.

Men det finns en god världsordning, och tvingas ni den ena dagen att röra er i ovana omgifningar, kommer ni den andra in i ett sällskap som passar. Som nu i fredags, då Sveriges handelsresandeförening inbjöd er att sprida glans öfver sitt tjugufemårsjubileum. Där kände ni er uppenbart hemma. Er egen aftontidning säger också att ni sprudlade af gemyt och kvickhet, och att er omgifning för tillfället gång efter annan afbröt er vältalighet med tacksamma applåder. Det är inte underligt heller att den så gjorde, ty ni har säkerligen inte på länge varit i ett sällskap som förstått er så bra. Lite hvar ha vi nog tyckt att ni påmint om en profryttare, men ingen har velat säga det. Nu har ni afslöjat er och man måste härför uttala sin beundran; de gamla sade att för människan ingenting är så svårt som att känna sig själf. Ni har visat att ni är hemma i den konsten.

»Handelsresande äro vi alla, om ock den ena kommer med varuprof, den andre med ett politiskt tal i fickan». Så föllo edra ord. Jag vet nu inte om t. ex. Louis De Geer, Arvid Posse, Gustaf Åkerhielm eller Erik Gustaf Boström, för att nämna några af era företrädare, skulle godkänna den karaktäristik af statsministersämbetet som ligger i detta uttalande; jag tror det dock inte. Men det har också sin naturliga förklaring. Ty det är så att ett ämbete i och för sig icke gör människan annorlunda än hon är. Har man, låt mig säga, hofmannaegenskaper i blodet, så blir man hofman äfven om man af yttre omständigheter tvingas att resa i korderoj, och är en karl född till handelsresande, så sitter handelsresanden i honom, skulle än ödet sätta honom in i statsrådet.

Jag har, ers excellens, tillåtit mig denna lilla anmärkning, som dock icke i något hänseende kan sägas träffa hufvudsaken, den själfdeklaration, som ni afgaf i fredags.

Vördsamt

Juvenalis.»

